Дописі.

УКР. ЮНІЇНІ РОБІТНИКИ ВІДПОВІДАЮТЬ "УКР. ГОЛ."

Тімінс, Онт.

10 вересня, 1919.

Протест Укр. Відділу Порюпайнської Юнії ч. 145 Інтернаціональної Юнії Майнерських, Млинських і Гутових Робітників проти "Укр. Голосу".

Протестуємо проти клевет "У. Г." поміщених в 36 ч. згаданої часописі в статі п. з. "Робітничим Вістям". В згаданій статі пани від "У. Г." безлично нападають на нашу правдиву робітничу часопись "Укр. Роб. Вісти" за те, що вона виступає проти фалшивої часописи "У. Г."

Панове редактори "У. Г."! Ви сповіщаєтесь, що ви досить знаєте, що вішаню українських селян були винні Поляки та кацапи. Що до Поляків, то ми хоч трохи розуміємо, про кого в вашій ґазетці пише ся, але такого слова як "кацап" ми зовсім не можемо зрозуміти. Однак ми дамо віру, що то були "кацапи" та Поляки, котрі вішали Українців, — але ми також знаємо, що тепер нема такої нації на сьвіті, з якої би не вішано людий. Отже Українців вішали Поляки та кацапи. Але хто-ж вішав кацапів та Поляків?...

Ми знаємо, бо тепер нам дуже ясно се показало ся, що в кождій нації є дві клясі, а то: панська і робітнича. Тому просимо вас, панове від "У. Г.", поясніть нам, якої кляси були тоті "кацапи" та Поляки, котрі вішали Українців, та з котрої з сих двох кляс вішано кацапів і Поляків?

Заки ми отримаємо від вас відповіль, а може і не схочете відповісти зі стиду, бо ви тут дуже помилились, то ми вам зазначимо, що ми вже добре переконались про се з практики нашого власного житя.

Ми знаємо, що серед жадної нації на сьвіті не вішано таке велике число людий з панської кляси та з тих, котрі обстоювали за панською клясою, як з тих людий, котрі належали до робітничої кляси і з тих, котрі за робітничою клясою обстоювали, та кидали між ню правдиве сьвітло науки.

Тих, котрі ширили між робітниками правдиву науку, вішано велике число, після волї та розказу панської кляси, та після розказу таких урогів робітничої кляси, як на Україні: Скоропадський, Шептицький, Петлюра і їм подібні; в Росії: Колчак, Денікін і др.; в Польщі: Пілсудзкі, Падеревский і др.

Так само роблять з робітничою клясою та її обманюють всякі графи, генерали, попи, архиереї, епископи, архиепископи, та папи (котрим ви так вірно служите) через сотки років тому назад аж до нинішного дня. Головно на се питане просимо вас, панове редактори від "У. Г." відповісти: Що доброго зробили для робітничої кляси висше згадані паразити, яким ви так вірно служите?

Чи підчас панщини та невільництва не гнали они наших дідів за дармо працювати? Чи підчас теперішної капіталїстичної системи, котру ви також "наукою" своєї ґазети "У. Г." так вірно підпираєте, не научають они робітників і селян, щоби ті купували землю, ліси і инші добра, котрі пани загарбали під свою власть? Котрий з панів властителїв сї маєтки сотворив, щоб робітник мав від него їх купувати, щоби хоч мізерно утримати себе при житю?

А що до козаків, за якими ви, панове так плачете, то вже нас ними не затуманите у нинїшні часи. Ми козаків знаємо дуже добре; знаємо їх лїпше чим ви, панове. Ми перейшли їх "области" і "станиці". Після клясифікацій они не одного характеру та не одної нації. Они дїлять ся на таких: Черкаські, Кубанські, Оренбурські, Донські та Сибірські. Але вже найгірші з них вороги для сїльських робітників, жінок, дївчат і дїтий, то козаки Черкаські. Коли сїльські робітники домагають ся у пана платнї о пять копійок більше, в той час, коли пан платить сїльському робітникови по 15 — 20 копійок денно, або коли косар косить за 40 копійок від сходу до заходу сонця, і коли пан не те не годить ся, то робітники покидають тодї панську роботу і роблять демонстрації проти таких панів. В такім випадку пани зараз кличуть військо і поліцію. Але військо і поліція складають ся з таких самих робітників, які в той час роблять демонстрації, — і тому кажуть таким панам, щоби они з робітниками погодились, та щоб дали тих пару копійок підвижки платнї. Розуміеть ся, таке військо та поліція панам не подобають ся і они зараз їх відправляють, а на їх місце кличуть козаків, і то старають ся конечно, як се є можливо, спровадити козаків черкаських. Перед сими козаками вже напевно ніхто з сїльських робітників не встоїть. Черкаські козаки вже знають, як з такими справами упоратись. Для них се не першина, а їх конї ще лїпше надають ся до такої роботи. Они не знають жадного милосердя до селян. Вони як нападають на селян, то що не можуть вибити ложами від своїх крісів та нагайками, то вже їх вимуштровані конї своїми грудьми довалюють та копитами додоптують та змішують землю з кровю робітничого селянства.

На закінчене ще зазначимо, що сей протест проти "У. Г." ми подаємо лише тому, щоби "У. Г." не туманив українських робітників та фармерів, але се не означає, щоби "У. Г." не писав собі того, що він любить. "У. Г." може собі про те, що йому любе писати, але хотяй би він писав не лише в такій одній своїй ґазеті, але і в десятьох, то він вже, пробуджуючої ся робітничої кляси не заколище назад до сну. Вже не далеко той час, коли мілїоновим робітничим масам цїлого сьвіта зійде з перед очий та заслона, через котру они ще не всї можуть тепер про зріти, щоби пізнати свою правдиву дорогу, котрою мають йти до кращого житя.

Укр. Відділ П. М. Ю. ч. 145
І. Ю. М., М. і Г. Р. в Тімінс.

ЕДМОНТОНСЬКА КОМЕДІЯ.

Комедія відбувалась в бурсї Гр., де знаходить ся кільканайцять молодців, котрі постановили за всяку цїну добитись легкого житя на спинї темних укр. фармерів в Канадї. Звичайна саля заповнена по обох боках лавками, по конець салї стоїть стіл, на котрім лежать порозкидані в безладю книжки. За столом сидять три студенти: один з них занимав місце предсїдателя, другий високий, з загненим наче в Турка носом, секретар бурси, та третий, на вигляд глупака, настоятель бурси. Мають відбути ся студентські надзвичайні наради. По якійсь хвилї гримаючи мов конї, збігають з гори решта студентів, щоб починати наради. Кождий з них мав на носї окуляри (малповане "великих" людий) та "пінч-бек" сути. Позлазивши в низ, посїдали всї в лавки і чекають, щоби предсїдатель отворив збори. По хвили предсїдатель встає, поправляє окуляри, видуває в кулак носа і виголошує нервово, що збори починають ся та упоминає, щоб вносити ще деякі справи до обговореня. Він тримає в руцї кусник паперу а в ротї олївець. По хвилї встає студент К. і забирає голос. Панове, я радив би, щоб першою точкою наших нинїшних зборів було обговорене, чи потрібна канадійським Українцям та царославна церква, котру добр. Свистун і погромщик царської Росії Платон орґанїзують, чи нї? Студ. Пр. зриваєсь і кричить зі злостию: що вам д. К. залїзло дурне в голову, "якась догма", тодї, коли ту є пекучі справи, а вам церкви хочеть ся. Хай Свистун з Платоном лоби собі побють з їхньою церквою. По хвилї замішаня встає настоятель бурси К. і говорить: Я-б радив, шановні добродії, щоб ми лучше обговорили нинї, чи потрібна нам самостійна Україна без хлопа і пана? Студ. Яс. перебиває єму: Як ви розумієте "Україну без хлопа і пана", д. К.? К. почервонївши старає ся єму пояснити: Та так. Бачите, що панів на Україні вимордували мужики, котрі їх угнїтали цїлі віки, а тепер "Панчо Віля" в особі ґенерала Петлюри зі своєю ватагою вимордував мужиків, ну... і ось маєте Шевченкову Україну без хлопа і пана. Чи вже вам ясно, д. Яс.? Яс., котрий не може на се нїчого відповісти, сїдає назад наче мокра курка. Наступає павза. Кождий думає сам в своїй голові, чи справдї така Україна без хлопа і пана, як пояснив К. не представляла би собою другу африканську Сагару. Нараз встає Л. (бі-ей) і говорить з жидівським акцентом: Шановні добродії! Я після своєї думки вірю, що Україну спасе Петлюра знаючи, що ми духом з ним; а для нас тут є неменше важні справи до обговореня, а іменно: ми як репрезентанти Українців в Канадї і як передова єго інтелїґенція, мусимо нинї обдумати, в який спосіб ми могли би позбутись з Едмонтону тої сволочі, тої дранї — укр. большевиків, котрі на кождім кроцї шкодять нашій так благородній роботї, а іменно в збираню фондів серед глупих але щирих канадійських Українців. Дехто виривається сї і кричить: Гура! Хай живе темний укр. народ! Л. говорить дальше: Як вам вже всїм знайо, недавно тому я з п. П. З. спільними силами виписали остру резолюцію проти укр. большевиків і заслали її куди треба тай думали, що їм буде вже капут; та однак чомусь там не дуже нас слухають і не роблять того чого хочемо. Тому я пропонував би, щоби вибрати з поміж нас делеґацію, котра-б пішла куди треба і пояснила справу особисто. Студ. Хр. зриваєсь і кричить: Ганьба вам, Л.! Ви пятнуєте себе зрадником укр. робітництва в Канадї! Ви не родились на Україні! Ви не відчуваєте того страхіття, під яким переживали нещасні укр. селяни, котрі відрікались там всего їм дорогого тай утїкли до Канади, щоб може тут свобіднїйше віддихнути. А ви і тут хочете їх дальше нищити та заповняти ними тюрми за їх стремлїнє до дїйсної осьвіти, до свободи, га?! Еще раз повторяю: ганьба вам, Л.! Л. говорить дальше дрожачим голосом: Та я нї... я нїчого... Але все-ж такі на мою думку, если ви всї проти того, щоб повідомити... ви вже знаєте кого, то я радив би, щоб розвідатись, де находить ся тепер княгиня Радзївілова і попросити її, щоб вона помогла нам в певних кругах в нашім клопотї. Прецїнь як вона мала свого часу в Едмонтонї проти-большевицький мітинґ, то я і д. К. попиралисьмо її з цїлої сили. Хр. знова зриваєсь і кричить: що ви Л. з княгинею Радзївіловою наче баба с поросям? А я думав перше, що ви справдї такий щирий Українець, якого вдаєте. Л. нервово: Так я є щирим Українцем і готов зараз вступити до білої ґвардії, котру зібрав Петлюра. Хт.: Як же се? Ви Українець, а братаєте ся з княгинею Радзївіловою, не Українкою. Л. збитий з пантелику кричить несамовитим голосом: Хай їх чорт візьме тих прокляитх большевиків. Я відтягаю свою пропозицію, але заявляю на сїм місци, що на жаднім концертї не буду сьпівати "сольо", бо мабуть коли я сьпівав послїдного разу на концертї Шевченка, то і єму було ніяково дивитись зі стїни, як я тряс ся з нотами в руках на сценї наче коза, як її вовки обскочуть. Всї сьміють ся. Студ. Пр. перештуєсь з студ. В.

Серед того сьміху і галасу нараз дзвонить від телефона дзвінок. Ст. К. скоро зриваєсь до телефона, прикладає до уха і говорить: Єс, єс, єс, так... Хто говорить?... А!... добр. Л...! Прошу підождати хвильку. Затулює рукою телефон, обертає ся і говорить: Пан Л. питає, яких ковбас привезти нам завтра, чи від Свифта чи тих дїйсно щиро-українських, не закрашених російським большевизмом. В ґалї сьміх. Деякі студенти, котрі сидїли до сеї пори надуті мов сови, рухають ся і сьміють ся. Л. встає і говорить: Розумієть ся. Будучи щирими українськими каменярами між укр. населенем в Канадї, нам належить лише їсти правдиві укр. ковбаси, так отже замовте там д. К., щоб п. Л. привіз їх скоро день. Л. сїдає. К. дає ордер. Презбитеріянський піддячий Ґ., котрий сидїв цїлий час і працював в своїм носї, встає і говорить: Поважні студенти і будучі укр. каменярі! Я хочу звернути вашу увагу, що ви підчас цїлих нарад не нарушили одної з най головнїйших точок, котра менї спати не дає вже який місяць, а іменно: Чи те кодло "Само-образованців" має на дальше спокійно розвиватись в ґалї п. Р. і нищити пресвитерсько-патріотично-незалежний наш рух, чи ми маємо в порозуміню з п. Р. викопати їх звідтам і взяти ту ґалю в своє посїдане, щоб тим робом спинити їхню дальшу роботу. Ви пригадуєте собі, як то вони замість дати сто долярів на дальший розвій укр. "каменярів" в Гр. бурсї — дали їх на той жидівсько-український Робітничий Дім в Вінніпеґу. Л., котрий се слухав з захопленем: Так, д. Ґ., але як то зробити, щоб їх знищити? Ґ. Се на мою думку дуже легка річ до виконаня. Вистарчить порозумітись з п. Р., щоб він настрашив їх детективами, тай по всему. А коли вони таки дальше будуть рипати ся, то на се знов вистарчить дати знати таки нашого вихованя тайному сторожеви порядку і він дасть собі з ними раду... Л. не витерпів, щоб той докінчив, почав кричати напів божевільно: Гура! Аж тепер ми дойдемо тих зарозумілих "Само-образованців"!

По хвили встає К. і говорить: Поважані пани і панночки! На мою думку, то з нас вистарчить на нинї нарад, а позаяк маємо еще досить часу, то я пропоную, щоб ми в честь нашої побіди забавились того "ґейма", що нас навчив д. К-ч.

Всї встають і радісними окликами витають "ґейм". Л. утихомирює їх і говорить: Нїм пічнемо бавити ся, еще заграю вам на ґрамофонї мою улюблену пісню "Кейсі Джонс". Дехто з гурту: Славно! Хай жие "Кейсі Джонс"! Хай жие "Україна без хлопа і пана"! Хай жие укр. "Панчо Віля". Починаєть ся гра ґрамофона, всї слухають, дехто вихитує ся наче хоче присїсти стародавного козацького тропака. По скінченю пісні ґрамофона починаєсь "ґейм". Всї сїдають навколо. Студ. К. стає по серединї і починає "Голуб летить", всї махають руками на знак, що він летить, дальше йде "ворона летить, крісло летить" і т. д. Раптовно при "підсвинок летить" стає замішане, реґіт. Л. збирає фанти і лагодить ся за сповідника. Підчас гри чути час від часу оклики: Хай жие Петлюра! Хай жие Свистун, що видумав таку славну штуку на спину укр. фармерів! Хай жие Платон! Хай жие царославіє! Долів поступ! Долів укр. робітництво! Хай жие деспоизм! Хай жиють жидівські погроми!...

Куртина поволи спадає.

Присутний.

ОСТОРОГА ПЕРЕД ОБМАНЦЯМИ.

Кіченер, Онт.

Хв. Ред! "Укр. Роб. Вістий"! — Прошу помістити кілька слів в нашій часописи про шифкартових аґентів, які завітали були в наші околиці. Такий один аґент (по народности Жид) приїхав був з Торонто і давай збирати серед укр. робітників завдатки на перевіз до старого краю. Був також другий аґент (вже таки "наш", Українець) і він також збирав серед наших робітників по 10 дол. завдатку на шифкарти. Наповнили кишенї грішми і гайда в Торонто! Минувшого тижня зібрадось нас з 10 робітників в читальнї ім. Франка, щоби побачити того "нашого" аґента з Торонто, котрий, кажуть, був якимось попом в Монтреалї. Однак його не було, тільки був той другий (жидівської народности), котрий щойно вийшов з читальнї Просьвіти ім. Шевченка. Коли ми зажадали від него виясненя, чого він тут волочить ся, та хто єго сюди спровадив, то він виняв з кишенї польські пашпорти і показав назвиско польського попа, що запросив єго до Кіченер з тими пашпортами. Тодї присутні робітники почали єго ганьбити і дали про се знати поліції в Кіченер і Ватерльо. Поліція поручила нам таких волоцюг арештувати. Аґенти понюхали письмо носом і дали кудись ногам знати. Наші сьвідомійші робітники скликали в недїлю, 15 вересня віче, щоби перестеречи робітників, аби не давались натягати ріжним неробам, але щоби їх гнали геть від себе. Я перестерігаю всїх укр. робітників, щоби не давались звести обманцям, котрі не хочуть робити і шукають легкого хлїба та намовляють наших робітників їхати до краю і виманюють від них гроші. Ми знаємо, що до старого краю, особливо на Україну, їхати ще не можна. А хто хоче пробувати їхати на якісь польські пашпорти, то хай знає, що він може опинити ся в польській армії або якій иншій, і буде змушений воювати проти своїх братів. На польськім пашпортї є виразно написано: "Przysięgam, że nie mam nie przeciw terazniejszemu rządowi polskiemu".

Тому взиваю всїх укр. робітників, коли їм прийде ся стрінути якого обманця аґента з пашпортами — показати єму куди стежка в горох.

Ів. Комісарук.

З ПРИВОДУ СТРАЙКУ НА ЗАХОДІ.

Кардіф, Альта.

Коли почав ся по всїх майнах на заходї, себ-то в цїлім 18 дістрікті Ю. М. В. оф А. страйк, то робітники в трох Кардіфських майнах також належали до висше згаданої юнії і не лишились по задї, а вийшли враз з другими робітниками на страйк. І сей страйк тревае ще подекуди і до нинїшного дня, як пирм. на Брулейк, і Кроснестс. А що до инших майнів, то в них вже роблять довший час, тому, що страйколоми почали перше робити, а опісля і другі робітники мусїли вертати до роботи. Коли в Едмонтонї був мітинґ, то тов. Сушняр сказав до робітників, що як можуть довше стояти, то булоб добре, тому, що може еще удасть ся удержати подекуди О. В. Ю. Та годї було довше стояти тому, що страйколоми в кождій майнї почали робити, щоб лише розбити О. В. Ю. (Сей страйк мав на цїли увести перше в житє О. В. Ю., а опісля виборати 6-годинний день працї і більшу платню). І декотрі робітники почали вертати до роботи еще на початку мая — і так закінчив ся тут на заходї страйк. Я скажу від себе, що колиб еще один місяць не пішли були до роботи, то не зовсїм булиб робітники потерпіли тому, що угля було брак майже всюди і компанії мусїли були згодити ся на деякі робітничі домаганя. Та вина спадає за се найбільше на тих людий, котрі не роздумавши добре, зараз почали вертати до роботи. А коли хто з робітників спитав сих людий, за яку то платню ви ідете до роботи, то відповіди від них не було. Їм тілько о се найбільше розходилось, щоби вже як найскорше шуфлю і бігу дістати назад до рук. А один з другим не подумав в своїй голові, щоб вернувши до роботи спитати пана, кілько то буде єму платити за так тяжку працю, що кровавий піт ллесь з него, немовби він з води виліз. Про се він не хотів спитати свого товариша, чи добре він робить, чи зле, лише рвав ся як найскорше, що би попередити другого і здобути в пана більшу симпатію. А про платню навіть не згадав; бояв ся, що коли спитає, то не дістане шуфлї і біги, — а тепер нарікає один з другим, що не можна нїчо заробити, бо мало платять.

Оттак то несьвідомі робітники роблять! Не тільки, що шкодять самим собі, але також і другим, бо коли сьвідомий робітник прийде до тої самої майни і спитає кілько платять, то не дуже радо принимають єго до роботи, а навіть буває й таке, що хоч би як найбільше було потрібно робітника, то не візьмуть такого до роботи, — зараз кажуть, що большевик. От і бачите, через таких людий то і сьвідомий робітник мусить йти слїдом за другими, коли хоче заробити на кусок хлїба. Отже взиваю вас, схаменїть ся вже раз, та беріть ся до науки, щобисьте на другий раз сего не зробили, але тримали ся солїдарно в таких випадках як на сьвідомих робітників пристало. А лише тодї ви зрозумієте своє положене і осьвідомите ся, коли будете читати "Укр. Роб. Вісти". Тільки ся одна часопись дає нам робітникам дїйсну науку та попирає лише робітничі справи, а не буржуазні, як се другі часописи роблять. Тому в жадного робітника не повинно бракнути "У. Р. Вістий", а кождий з них повинен сю ґазету пренумерувати а також підпомагати фондами, коли сего потреба вимагає. Тому коли деякий робітник збирає фонди на "У. Р. Вісти" так нїхто не повинен відмовити ся, а радо жертвувати на сю цїль скільки зможе. Отже до працї! Час нам вже пробудитись зі сну! І скажу еще на кінци, що вже час і пора, щоби ми понехали ті роздори між собою, а стреміли всї як один до визволу себе з капіталїстичного ярма.

Ваш за кращу долю.

Карліфський майнер.

ПОЗІР РОДИМЦІ З БЕЛЕЛУЯ, ПОВ. СНЯТИН.

Ферні, Б. К.

Ми родом з Белелуя, пов. Снятин, отримали листи зі старого краю, з котрих довідались про нужду наших братів і сестер в старім краю.

Нам вже вільно писати листи до рідні, а в невдовзї зможемо заслати її яку поміч. Тому прошу звернути увагу на сих пару стрічок.

Ви знаєте, що там дїялось підчас війни. Російське військо переходило через наше село кільканайцять разів. А одну зиму перестояло в нашім селї. Царські козаки знищили де що було. Козаки знущались над нашими сестрами, а брати були бичовані разом з батьками і матерами. Вони пережили найтяжші хвилї, а многі з них не були в силї того всего знести і погинули. Другі погинули при війську, а треті при Січових Стрільцях, полишаючи маленькі дїточки сиротами, а жінки вдовами. Сї сироти жиють тепер в крайній нуждї і просять нашої помочи із за моря. Приходить зима, а вони голодні, голі і босі. Вони мусять тулитись по чужих хатах, бо в своїх панує голод, а на чотири-пять душ в хатї припадає одна пара чобіт. Найтвердше серце почує біль, коли бачить таку нужду.

Дехто з вас скаже: і мої десь там у білї також. Се правда. Але ви своїм вже можете поміч заслати і вони будуть заосмотрені. А що з ними буде, що не надіють ся помочі нї звідки? Невже у нас не має на стільки сумлїня, щоби не дати бідним пропасти?! Доляр, два — невелика сума, а що за радість справите ви сиротам таким маленьким подарунком. Для вас доляр, два, просто нїчо, а почислирши, що нас тут є около 400, то як зложать всї по долярови, то буде поважна сума.

Ми заложили запомоговий комітет до збираня гроший для ратунку бідних сиріт в нашім селї. Ми числимо на вашу поміч і думаємо, що ви так само відчуваєте біль до ближнього, як і ми тут в Ферні. Ваша маленька лепта докаже, на скільки ви маєте любови до нещасливійшого від себе брата, і буде глубоко записана в серцях нещасних, котрі очікують помочи а не знають звідки вона прибуде.

Ваші щирі лепти засилайте сейчас до Ферні.

На початок зложили слїдуючі:
І. Рогатин — 10 дол.; В. Шлемко, Івана — 10 дол.; А. Шлемко — 5 д.; І. Шлемко — 5 д.; П. Несторук — 5 д.; В. Несторук — 3 д.; А. Одинський — 3дол. — Разом 41 дол.

Всїм жертводавцям щира подяка.

Пишіть по всякі інформації, як також засилайте гроші на адресу:

W. Nestoruk
P. O. Box 830, — Fernie, B. C.

Комітет:
І. Шлемко, предс.,
І. Рогатин, секр.,
В. Несторук, писар.

ВЕЛИКА НОВИНА.

Важне для тих, що походять з села Карлова, повіт Снятин, Галичина, і тих, що походять з поблизьких сїл як: Залуча, Княжа, Драгосинів, Тучіп, Попільник, Джурова, Лїнець, Рудник, Видинова, Устя, Красновець, Підвисокої, Русова, Стециви, Снятина і Заваля.

Хто з вище згаданих сїл хотїв би довідатись про інтересну новину, хай напише на адресу:

John Zowtiak
516 Queen St.W., Toronto, Ont.

Кождий що пише, хай зазначить, з котрого села. На відповідь не треба нїчого, я відпишу до Вас і почту оплачу сам.

Новина дуже важна для кождого з наших околиць.

Всїм карлівським і декотрим з поблизьких сїл добре знаний,

Іван Жовтяк.

ПРОСИТЬ ПОМОЧІ.

Дорогі Товариші і Краяни. — Я, низше підписаний зістав тяжко покалїчений підчас роботи в сі-пі-арськім 'рондгавзї' в Чапл'ю, Онт., наслїдком чого відтяли менї доктори в шпитали ліву руку, а права рука висше ліктя була так страшно поломана, що хотяй менї її доктори вигоїли, але зістала цїлком безужиточною для мене. Се стало ся 14 лютого 1914 року. Від компанії я не дістав анї одного цента відшкодованя, о правдивости чого може переконатись кождий, хто має яких знакомих в Судбури. До сеї пори я як міг так жив помежи добрими людьми, але що для одних і тих самих людий за тяжко давати на прожите для мене, отже я отсим звертаюсь до Вас, товариші о малу поміч, хотяй як мала буде поміч, то для мене вона стане великою, позаяк пословиця каже: "Громада по нитцї тай бідному сорочка". Отже ще раз Вас прошу, товариші і читачі "У. Р. В." о хотяй би найменшу поміч. Я походжу з села Лишишниви, пов. Заліщики, Галичина.

Михайло Ливак.

Ласкаві датки прошу слати на адресу: Mike Lywak
P. O. Box 1059, Sudbury, Ont.

Просимо читачів "У.Р.В." звернути свою увагу на те, що робітничій ґазеті не поможе нїхто, крім самих робітників.

Dr. C. J. BERMACK
ФІЗИК — ХІРУРГ — СПЕЦІЯЛІСТ
Оператор від заразливих хоріб мущин і женщин.
Резиденція: 292 СТЕЛА ЕВНЮ, —— Телефон Рез.: Ст. Дж. 1250
Офіс: 374 СЕЛКИРК ЕВНЮ, —— Телефон офісу: Ст. Дж. 3578
Через довший час практикував в клїніці в Ню Йорку, в Вінніпеґу в Дженерал Госпітал і через один рік в Венкувер.
УРЯДОВІ ГОДИНИ: — від 2 — 4 по пол.; від 7 — 8.30 вечер.

УКРАЇНСЬКА ГОЛЯРНЯ.
Коли бажаєте добре обстричи ся або підголити ся, зайдіть під ч. 860 Мейн Стр. (в Онтеріо Готель), де дістанете задоволяючу обслугу.
Власт. Ф. Ткачук.

Найлучші На Сьвіті
КОЛЮМБІЯ ГРАМОФОНИ
З ЧИСТИМ ЖИВИМ ГОЛОСОМ.

Металевий ґрамофон без труби, величина 13х14ц., видає дуже сильний і незвичайно чистий голос; 10 кавалків до граня. — Теперіш на ціна лише $22.00

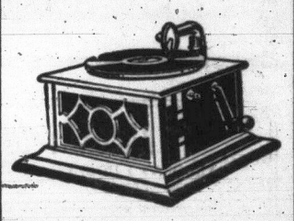
ГАРМОНИ. — Величина 13х14 цалів. Красний ґрамофон магогані викінчений, сильна, спружина, дає чистий голос; з 12 кусниками Ціна лише $24.00

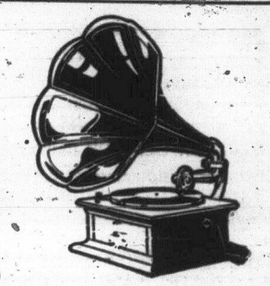
Б. З. КОЛУМБІЯ ҐРАФОНОЛЯ.
Ґрамофон з емаїловою трубою. Найлїпший який лише можна купити за $32.00. Його музична конструкція і чудовий звук тону робить незвичайно притягаюче враженє. В сїм ґрамофонї є сильний мотор, який грає на 10 або 12 цалевий рекорд за одним накрученем. — З додатком 12 кусків до граня і 600 голок — — — — — — — $32.50

ДОДАЄМО СЛІДУЮЧІ НОВІ УКРАЇНСЬКІ ПЛИТИ:

УКРАЇНСЬКІ ПІСНІ:
Дайже Боже добрий час.
Не сам же я оженив ся.
Та була у мене жінка.
Лугом іду.
277. Веселий вальц.
Віват (гармонія):
Дивлюсь я на небо.
Стоїть явір над водою.
Повій вітре.
Вечір на дворі.
Зелененький барвіночку.
Спать менї не хочеть ся.
Кум мірошник.
Запорожський клад.

СПЕЦІЯЛЬНІ РЕКОРДИ ДО ТАНЦІВ.
2002. Краковяк (гармонія). Отрава.
Чеський гопак.
Парадний марш.
Рах-цях-цях.
Зеленая рута.
Малоруські потпури І.
Малоруські потпури II.
Варшавська полька.
Виденський марш.
Е 1213 Гандзю книш. Гончий кавалер.

ХТО ЩЕ НЕ МАЄ СИХ РЕКОРДІВ?

КОЛУМБІЯ РЕКОРДИ.
ПІСНІ:
2727 Казав менї батько В гаю зеленім раю
3305 Дивлюсь я на небо Стоїть явір над водою.
1211 Кучерявий Марко Ой не ходи Грицю
6032 І шумить і гуде Зажурив чоловік
6033 Кину кужель на пол. Тере-фере-куку (хор).
6034 Потпури з 'Наз. Стод.' Татяна чорнобрива кох.
6037 Ой у поли жито (хор) Ой ішов я улицею раз
2277 Ой копав я кернич. Де згода в сїмействі
6038 Ой ти дубе кучерявий Стоїть явір над водою
1500 Тепер я турок не козак Віє вітер віє буйний.

КОЛУМБІЯ ТАНЦІ І ПР.
2221 Дідиню — полька Тїшмо ся — полька
1196 Всї говорять і Вийду я на річеньку. Рах-цях-цях і краковяк
1366 Свір, Свір, Мазу. Банда Броніслав — марш
1263 Маленька але гарненька — полька Бретиславський марш.
1377 Полька Красїньского На филях Дунаю, вальц
2873 Огнїсти Мазур Спіткане циклїстів, маз.
342 Циганка — полька Куций Юрик — мазур
1318 Нов. стирійський гопак Тримай ся купи
3635 Дві дулї — комедія Мертве тїло
Е 1143 Ой, схо-схохотай ся Ой під вишнею (ворон
Е 1314 Ой, Днїпре, мій Днїпре Ой, щож душі загул
Е 1500 Тепер я турок не Віє вітер буйний (козак

ВІДСЬПІВАВ БАРИТОН ЕЛЯСЕВИЧ.
Е 433 Гей на горі там женцї жнуть. Дїчва в сїнях стояло
Е 434 Змарнїв я Козаченьку, куди йдеш
Е 2275 Час до дому час Молодий козаче, чого зажурив ся.
Е 3884 Український козак Військова полька
Е 1199 Ласточка, — вальц. По вулїци мостовой
Е 2001 Малоруський козак Полька
Е 2002 Отрава Краковяк
Е 3303 Камаринская Рах-цях-цях
Е 2667 Варшавська полька Виденський марш.
Е 1036 Полька Марш. Полька
Е 3884 Марш новобранців Печаль — марш
Е 3884 Малорус. козак Салдатская полька
Е 3773 Святання Гоп-та-ра-ра
е 84551 Воскресне Бог
е 84552 Ангел вопіяше
е 84539 Плотію уснув
е 84540 Да воскреснет Бог

СТАРОКРАЄВІ РЕКОРДИ по $1.25
Спеціяльна ціна — 90ц.
Моя мила чорнобрива Чорной хмари (хор)
Пісня козацька Віддала мене моя мати
Верніть ся сни мої прекр. Козак пана не знав
Паша (східний танець) Соре Шейндель
Марш Стрільців Марш Соколів
Карківське весїлє Полька з Белян

Всї сї ґрамофони дають чистий правдивий голос, мають сильний мотор, за що ми ґварантуємо. — Додаємо 600 голок. — Вишліть $3.00 завдатку, а решту доплатите тоді, коли отримаєте ґрамофон.

RUSKA KNYHARNIA
850 Main St. Winnipeg, Man.